

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **Obec Sluštice**, IČ 00240761, se sídlem Sluštice 21, 250 84 Sluštice
zastoupená advokátem Mgr. Peterem Compel'em, sídlem Prokopka 176/2,
190 00 Praha 9

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13.12.2018, č. j.: 55479/18/5000-10470-700290,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[1] Žalobce napadl shora uvedené správní rozhodnutí, kterým bylo změněno rozhodnutí Finančního úřadu pro Středočeský kraj (dále také jen „*finanční úřad*“) ze dne 15. 5. 2017, čj. 2631497/17/2100-31474-203826. Ve správním řízení bylo pravomocně rozhodnuto tak, že žalobci byl vyměřen odvod do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně ve výši xxxx Kč, a to podle ust. § 44a odst. 4 písm. c) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*rozpočtová pravidla*“), za porušení rozpočtové kázně podle ust. § 44 odst. 1 písm. b) tohoto zákona, neboť mj. (ve vztahu k žalobním bodům) žalobce nesplnil účel, na který mu byly peněžní prostředky ze státního rozpočtu poskytnuty, a v rámci zadávacího řízení u veřejné zakázky „Vodovod a tlaková kanalizace – Sluštice“ nepostupoval v souladu se zásadou

transparentnosti stanovenou v ust. § 6 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o veřejných zakázkách“). Dotace byla poskytnuta ministerstvem zemědělství rozhodnutím ze dne 8. 10. 2008 v rámci programu „Výstavba a obnova infrastruktury vodovodů a kanalizací“ na akci „Tlaková kanalizace Sluštice“.

[2] Žalobce podanou žalobou napadl shora uvedené rozhodnutí v mezích dále uvedených, a domáhal se jeho zrušení a vrácení žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě žalobní body vymezil do dvou základních okruhů. Prvním je nesouhlas žalobce s nesplněním účelu dotace, a tvrdí, že nesrovnalosti žalovaný přičetl k tíži žalobce. Namítá, že není patrné, co je účel a podmínka č. 1, neboť v příloze rozhodnutí byl účel uveden v rámci této podmínky, když rozpočtová pravidla rozlišují skutkovou podstatu neoprávněného použití peněžních prostředků ve formě porušení podmínek, za kterých byly prostředky použity a vedle toho porušení účelu (ust. § 14 a 3 písm. e) rozpočtových pravidel). Finanční správa nespecifikovala, o který z těchto dvou případů se mělo v případě žalobce jednat. Uvedl, že finanční úřad nejprve vyhodnotil podmínky č. 2 až 16, které žalobce splnil, a že nesplnil podmínku č. 1, kdy byly vyhodnoceny všechny podmínky včetně termínu pro ukončení akce (v rámci daňové kontroly). Až následně při nezměněném skutkovém stavu finanční úřad přehodnotil podmínky č. 2, 7 a 15 jako nesplněné, podmínky č. 3, 9 a 14 považuje za splněné. Tento názorový obrat je podle názoru žalobce důsledkem toho, že podmínka č. 1 je nejasná, stejně jako účel dotace. Znovu uvedl, že podmínky č. 2, 7 a 15 jednou finanční úřad vyhodnotil jako splněné, podruhé jako nesplněné. Dále uvedl, že pod účel podle podmínky č. 1 zahrnul finanční úřad něco, co tato podmínka nezahrnuje. Ani následným uvedením, že žalobce nesplnil podmínky č. 2, 7 a 15 nedošlo podle jeho názoru k odstranění dvojího hodnocení účelu dotace, neboť nadále platí, že žalobce splnil podmínku č. 3, 9 a 14 (financování projektu, účel, na nějž byla dotace poskytnuta, po dokončení akce požádala obec o kontrolu). Pravidla jsou podle názoru žalobce tak nejasná, že je finanční úřad dokáže jednou hodnotit kladně, a jednou záporně, a nesouhlasí s odůvodněním v bodu 18 napadeného rozhodnutí. Namítá, že pro stanovení účelu dotace bylo důležité zjistit, pod jaké písmeno odst. 1 čl. II. pravidel ministerstva zemědělství pro poskytování a čerpání státní podpory v rámci 229310 byla akce „Tlaková kanalizace Sluštice“ zařazena, tato část pravidel jmenuje podmínky pod bodem a) až f), rozhodnutí ministerstva zemědělství o poskytnutí dotace žádnou takovou podmínku nestanovilo. Písemným sdělením ze dne 30. 3. 2016 se vyjádřilo, a na tom finanční správa posléze provedla zařazení akce a účel dotace. Pokud by účel dotace byl seznatelný přímo z rozhodnutí o poskytnutí dotace, nebylo by nutné se na její účel ptát následně. Namítá, že tento přípis ministerstva zemědělství byl vydán 8 let od poskytnutí dotace a nesouhlasí s tím, že by měl být podkladem pro rozhodnutí ve smyslu porušení rozpočtových pravidel.

[3] Dále namítá, že postupem ministerstva zemědělství v listopadu 2014 k žádosti Transparency International – Česká republika, o.p.s., došlo k podání vyjádření, že žalobce splnil všechny stanovené podmínky pro definitivní přiznání dotace a že na tom nemůže změnit nic ani skutečnost, že nedošlo k uzavření dohody mezi obcí Sluštice a Květnice o kanalizacích, když kanalizace byla řádně zkolaudována. Odkazuje na tuto listinu, kdy ministerstvo zemědělství mělo až později podat finančnímu úřadu podnět ke kontrole. Podle názoru žalobce z tohoto postupu vyplývá, že ani ministerstvo zemědělství

nejdříve dospělo k závěru, že je vše v pořádku, a až poté dalo podnět ke kontrole, s čímž se žalovaný nijak nevypořádal, a vyzdvihl v bodě 22 odůvodnění napadeného rozhodnutí následně předaný podnět ke kontrole. Namítá dodržení zásady *in dubio mitius* a poukazuje na nálezy Ústavního soudu ze dne 15. 12. 2003, sp. zn. IV. ÚS 666/02. Znovu uvádí, že podmínky a účel dotace nebyly v rozhodnutí stanoveny jednoznačně tak, aby o nich nepanovaly pochybnosti. Poukazuje na to, že nejasnosti v podmínkách nemohou být kladeny k tíži příjemce dotace (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2014, sp. zn. 5 Afs 90/2012, Městského soudu ze dne 12. 2. 2008, čj. 11 Ca 371/2006-55). Žalovaný při hodnocení podmínky č. 1 nepostupoval ve prospěch žalobce, proto je jeho rozhodnutí nezákonné. Znovu opakuje již několikrát uvedené, že z napadeného rozhodnutí není patrné, co je účel a co podmínka č. 1, neboť účel byl v příloze rozhodnutí uveden v rámci podmínky č. 1.

[4] V další části tohoto žalobního bodu napadá závěry uvedené v odůvodnění napadeného rozhodnutí v bodu 22, 23, 33, 34, kdy je jako účel hodnoceno napojení tlakové kanalizace Sluštice na již existující kapacitně vyhovující čističku odpadních vod, zprovoznění vybudované kanalizace, a aby kanalizace plnila účel, tj. odvádění odpadních vod minimálně pro 200 E.O. na již existující čističku odpadních vod. Podle názoru žalobce však účelem kanalizace bylo financování nákladů stavební a technologické části kanalizace, a tento účel byl splněn pravomocným kolaudačním rozhodnutím v souladu s čl. 5 Pravidel přílohy č. 3. Podle názoru žalobce žalovaný ke svému závěru dospěl tím, že izolovaně přihlédl k jedinému slovu v čl. I. odst. 1 pravidel pro poskytování dotace („K podpoře výstavby kanalizací a ČOV za účelem odkanalizování a zjištění potřebné úrovně čištění městských odpadních vod je určen podprogram 229 313“). Podle názoru žalobce žalovaný zaměňuje pojmy účel dotace, účel kanalizace, účel nebo cíl Programu a podprogramu a účel výstavby. Účel dotace je vyjádřen v pasáži „podmínka č. 1“ přílohy rozhodnutí tak, že „finanční podpora je poskytována na financování nákladů stavební a technologické části (NSTČ)“, na tyto náklady žalobce dotaci použil. Namítá, že žalovaný k této pasáži nepřihlédl a nevysvětlil, proč tak neučinil. Poukázal na bod 5, přílohy č. 3 Pravidel, kde se uvádí, že dotační akce se považuje za dokončenou právní mocí kolaudačního rozhodnutí pro stavbu, což žalobce splnil, jak o tom svědčí dopis ministerstva zemědělství ze dne 12. 9. 2011 o definitivním přiznání dotace žalobci, když žalobce v souladu s podmínkou č. 15 předložil předmětné kolaudační rozhodnutí, a dále již zmíněná odpověď ministerstva zemědělství z listopadu 2014. Žalobce namítá, že žalovaný se dopustil pochybení při právním posouzení, když nezohlednil bod 5 přílohy č. 3 shora uvedených pravidel (tato pasáž jasně stanoví, kdy je akce skončena, z čehož podle názoru žalobce musí plynout, že byl naplněn i účel dotace), a kdy v této pasáži není uvedeno nic o dohodách o provozování kanalizace. Podle názoru žalobce se žalovaný nevypořádal s tím, co je konec akce, a namítá, že pokud je stanoven konec akce, tak musí platit, že to musí mít přednost. Dále namítá, že žalovaný se nevypořádal s odpovědí ministerstva zemědělství z listopadu 2014 jako s důkazem, jak věc vykládalo ministerstvo zemědělství, a nesouhlasí s vypořádáním v bodě 27 odůvodnění napadeného rozhodnutí (namítá porušení pravidel volného hodnocení důkazů podle daňového řádu).

[5] Žalobce svou argumentaci neustále opakuje – znovu uvádí, že žalovaný přihlédl k jednomu slovu a nezohlednil další výrazy, které jsou v pravidlech i rozhodnutí o přiznání dotace užity, když pojmu „výstavba kanalizace“ je přiřazeno slovo

„odkanalizování“, ke spojení „výstavba ČOV“ pak vazba „čištění městských odpadních vod“. Poukazuje na název programu 229 313, který je určen ve vztahu ke kanalizacím k výstavbě infrastruktury kanalizací za účelem dosažení potřebného vybavení, kdy je ručen na krytí nákladů stavební a technologické části staveb, čímž se žalovaný nezabýval. Podle názoru žalobce dotace byla určena k výstavbě, aby obce disponovaly potřebnou zkolaudovanou stavební infrastrukturou, a nešlo o samotné provozování kanalizace.

[6] Žalobce dále napadá bod 25 napadeného rozhodnutí a nesouhlasí s tím, že žalovaný dovozuje účel dotace z čl. II. odst. 1 písm. e) pravidel, kdy žalovaný vycházel z dopisu ministerstva zemědělství ze dne 30. 3. 2016, který byl vydán po osmi letech od vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace. Znovu opakuje svou argumentaci uvedenou již shora o výčtu variant podle písm. a) až f), a znovu opakuje, že rozhodnutí o poskytnutí dotace žádnou variantu neobsahují. Tento výběr podle názoru žalobce může provést pouze ministerstvo zemědělství, nikoliv žalovaný. Znovu opakuje, že žalovaný dospěl k nesprávnému závěru, že účelem dotace bylo „napojení talkové kanalizace Sluštice na již existující kapacitně vyhovující ČOV v Květnici“. Uvádí, že souhlas s připojením z roku 2003, který byl součástí žádosti o dotaci, nestanovil nic o napojení kanalizace Sluštice na ČOV v Květnici, ale pojednával pouze o propojení dvou kanalizací. Uvádí, že po skutkové stránce šlo o napojení jedné kanalizace na druhou v napojovacím bodě, což bylo splněno, napojení kanalizace na ČOV v Květnici je fyzicky nemožné, neboť mezi místy je kanalizace Květnice a takové napojení nebylo součástí stavebního povolení a představovalo by zhotovení stavby na pozemcích cizího vlastníka. Namítá, že v prvostupňovém platebním výměru je toto napojení uvedeno, v odůvodnění napadeného rozhodnutí však nikoliv. Namítá, že uzavření dohody o napojení kanalizace podle ust. § 8 odst. 3 zákona o vodovodech a kanalizacích nebylo podmínkou ani rozhodnutí o poskytnutí dotace, ani příslušných pravidel pro poskytování dotace. Uvádí, že se žalovaný nevypořádal s tím, že toto znění zákona před 31. 12. 2013 nevyžadovalo pro kolaudaci kanalizace předložení dohody vlastníků.

[7] Ve druhém okruhu žalobních námitek nesouhlasí žalobce s posouzením toho, zda žádosti o účast uchazeče NAVATYP a.s. měly být odmítnuty, kdy žalobce si pro zpracování veřejné zakázky najal profesionála společnost STAVEBNÍ PORADNA, spol. s r.o. Společnost NAVATYP a.s. podala sice dvě žádosti o účast, zástupce žalobce jí na to upozornil s tím, že bude posuzována pouze první žádost. Výklad žalovaného považuje za formalistický a neúplný, když Kvalifikační dokumentace v čl. 4.1 hovoří o nabídkách uchazečů, nikoliv o žádostech o účast, z pohledu žalobce se mohlo jednat o chybu v psaní. Namítá, že toto pravidlo obsahuje i výslovně údaj §69, a tento údaj činí pravidlo nejasným. Tento údaj podle názoru žalobce znamená, že šlo o snahu přepsat znění § 69 zákona o zadávání veřejných zakázek do tohoto pravidla, a tento údaj je v rozporu se slovem žádost v téže větě. Použití jednoslovného slova „žádost“ tak mělo spíše být na mysli výraz „nabídka“, a nikoliv „žádost o účast“. Kvalifikační dokumentace neobsahuje základní pravidlo, které obsahuje ust. § 69 odst. 1 tohoto zákona, ust. § 69 odst. 3 tohoto zákona je pak již jen sankční normou. Podle názoru žalobce význam údaje §69 v Kvalifikační dokumentaci je větší, než jen vztah k ust. § 69 odst. 3 tohoto zákona. Zástupce žalobce považoval tento údaj jako citaci ust. § 69 zákona o veřejných zakázkách, ve vztahu k nabídkám, proto tento článek neaplikoval. Napadá závěr žalovaného o tom, že žádosti nebyly duplicitní, kdy ten měl nejprve zjistit rozdíly v žádostech a ty pak následně

posoudit. Podle názoru žalobce rozdíly v žádostech byly nepodstatné, a proto tyto žádosti měly být hodnoceny jako duplicitní (rozdílná pověření zaměstnanců k podání nabídky, rozdíly v seznamu nejvýznamnějších stavebních prací).

[8] Žalobce dále žalobu doplnil k tomu žalobnímu bodu tím způsobem, že ministerstvo pro místní rozvoj na dotazy tazatelů uvedlo, že v případě podobného případu se věc posuzovat jako podání jedné žádosti dvakrát, nikoliv jako podání dvou žádostí, že žalovaný nepřihlédl kvůli zástupce žalobce a že byl pominut smysl a účel pravidla v ust. § 69 zrušeného zákona o zadávání veřejných zakázek.

[9] Žalovaný navrhoval žalobu zamítnout jako nedůvodnou, přičemž v důvodech obsahově odkázal na závěry uvedené v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Poukázal na to, že za určitost a srozumitelnost podmínek dotace odpovídá poskytovatel dotace, k tomu však nedošlo, když pravidla a podmínky jsou jasné, kdy z nich vyplýval účel dotace – vybudování tlakové kanalizace Sluštice, ta měla být vybudována za účelem odkanalizování a zjištění potřebné úrovně čištění městských odpadních vod a žalobce byl povinen zabezpečit napojení tlakové kanalizace obce Sluštice na již existující a kapacitně vyhovující ČOV, k čemuž nedošlo do doby daňové kontroly. Ke sdělení ministerstva zemědělství ze dne 30. 3. 2016 uvedl, že z pravidel rozhodnutí vyplývá, že účelem dotace bylo odkanalizování a zajištění potřebné úrovně čištění městských odpadních vod, zrekapituloval procesní postup správce daně a žalobce a uvedl, že provedl i vlastní dokazování a dal žalobci možnost se seznámit se zjištěními. Akce tlaková kanalizace Sluštice byla poskytovatelem začleněna pod bod e) odst. 1 čl. II. Pravidel, neboť se jednalo jen o dostavbu kanalizačních systémů a souvisejících objektů (vyjma ČOV) minimálně pro 200 E.O. ve městech a obcích za předpokladu, že odpadní vody budou odváděny a následně čištěny na již existující a kapacitně vyhovující ČOV, žalobce požadoval poskytnutí peněžních prostředků pouze na dostavbu kanalizačních systémů a souvisejících objektů, což vyplývalo z projektové dokumentace a stavebního povolení přiloženého k žádosti. Nebudoval tlakovou kanalizaci jako provozně samostatný soubor staveb, ale pouze dostavoval kanalizační řady k již vybudovanému kanalizačnímu systému sousední obce Květnice. V žádosti ČOV vymezil jako stávající ČOV. Již při podání žádosti dokládal žalobce aktuální stav, který na daném území vzhledem k odvádění odpadních vod byl a současně musel deklarovat minimální stav při vybudování tlakové kanalizace, který ve vztahu k odvádění odpadních vod nastane v případě, že budou poskytnuty peněžní prostředky ze státního rozpočtu, dále předkládal projekt a stavební povolení. Při vydání stavebního povolení stavební úřad posuzoval, jak je zabezpečeno odvádění odpadních vod a kde budou následně čištěny, jinak by stavební povolení nemohlo být vydáno. Čerpáním prostředků mělo dojít ke změně situace na daném území ve vztahu s odváděním odpadních vod. Žalobce vybudoval tlakovou kanalizaci podle projektové dokumentace a požádal o vydání kolaudačního souhlasu, ke kterému požadoval stavební úřad souhlasné stanovisko obce Květnice k připojení na tuto kanalizaci a možnost odvádění odpadních vod na ČOV Květnice, ten poskytl souhlasné stanovisko k připojení ve velice omezeném rozsahu pouze tří domů, přesto byl kolaudační souhlas vydán. Žalobce měl informovat poskytovatele dotace o změně deklarovaného minimálního stavu a řešit situaci s tím, že tlaková kanalizace Sluštice je sice vybudována v požadovaném rozsahu a termínu, ale objem odváděných odpadních vod z řešeného území se nezmění. Ke změně postoje na dotaci ze strany finanční správy nedošlo, daňová kontrola byla zahájena na základě podnětu ze

strany ministerstva zemědělství dne 11. 6. 2015. V žádosti o poskytnutí dotace žalobce a příslušných pravidel vyplývá, že dotace byla začleněna poskytovatelem pod bod e) odst. 1 čl. II. pravidel, neboť se jednalo pouze o dostavbu kanalizačních systémů a souvisejících objektů (vyjma ČOV) minimálně pro 200 E.O. ve městech a obcích. V žádosti vymezení ČOV v Květnici jako stávající ČOV, odhadovaný počet E.O. uvedl ve výši 770 E.O., ten byl později snížen na 320 E.O. Ze spisové dokumentace sice vyplývá, že existují zkolaudované kanalizační řady vybudované dle schváleného projektu, které jsou napojeny na kanalizační systém obce Květnice, ale žalobce má souhlas provozovatele kanalizačního systému v obci Květnice odpadní vody odvádět a následně čistit na ČOV v obci Květnice, ale pouze u tří domů v zanedbatelném objemu. Ohledně žádosti společnosti NAVATYP a.s. poukázal na to, že žalobci byly prokazatelně doručeny dvě žádosti o účast v užším řízení a ty nebyly totožné, v žalobě ani neuvádí, že totožné jsou.

[10] Při ústním jednání účastníci setrvali na svých procesních návrzích, řízení nebylo nutné doplňovat o dokazování, neboť pro posouzení důvodnosti žaloby podstatné skutečnosti jsou obsahem správního spisu.

[11] V odůvodnění napadeného rozhodnutí je mj. uvedeno, že nedílnou přílohou rozhodnutí o poskytnutí dotace jsou podmínky, s nimiž byl žalobce seznámen, pokud se mu zdály nejednoznačné, měl možnost před podpisem své pochybnosti sdělit poskytovateli dotace. Je poukázáno na čl. II. odst. 1 písm. e) Pravidel příslušného dotačního programu - „*dostavba kanalizačních systémů a souvisejících objektů (vyjma ČOV) minimálně pro 200 E.O. ve městech a obcích, za předpokladu, že odpadní vody budou odváděny a následně čistěny na již existující a kapacitně vyhovující ČOV (podprogram 229 113)*“. Pod bodem I. těchto podmínek je stanoven způsob použití peněžních prostředků, podle níž měly být použity pouze k financování stavební a technologické části dotované akce. Je dále poukázáno na cíl podprogramu 229 313, jímž je „*podpořit výstavbu kanalizací a ČOV za účelem odkanalizování a zajištění potřebné úrovně čištění městských odpadních vod*“, což odpovídá ust. § 12 odst. 2 rozpočtových pravidel. V žádosti žalobce uvedl, že peněžní prostředky použije na výstavbu části tlakové kanalizace s určitými parametry a stanovil předpokládaný počet ekvivalentních obyvatel (zkratka „E.O.“), kteří budou nově připojeni na kanalizaci a ČOV. Proto byl žalobce povinen zabezpečit napojení tlakové kanalizace Sluštice na již existující a kapacitně vyhovující ČOV, konkrétně v žádosti uvedené obce Květnice. Žalobce tak neučinil a předmět podpory nenaplnil. Dále žalovaný odkázal na závěry finančního úřadu, který je uvedl ve zprávě o daňové kontrole. Žalovaný nezpochybňuje vydané kolaudační rozhodnutí a rozhodnutí vodoprávního úřadu, kdy ten zjišťoval zejména podmínky podle ust. § 12 zákona o vodovodech a kanalizacích. Při zjišťování skutkového stavu finanční úřad vycházel zejména z žádosti žalobce o poskytnutí dotace, a příslušných pravidel pro poskytování dotace, z nichž plyne, že dotace byla poskytovatelem začleněna pod bod e) odst. 1 čl. II. Pravidel, neboť se jednalo o dostavbu kanalizačních systémů a souvisejících objektů (vyjma ČOV) minimálně pro 200 E.O. ve městech a obcích, za předpokladu, že odpadní vody budou odváděny a následně čistěny na již existující a kapacitně vyhovující ČOV, což vyplývá z projektové dokumentace a stavebního povolení přiloženého k žádosti. Stávající ČOV vymezil ČOV obce Květnice, a zároveň uvedl odhadovaný počet E.O. na 770, později byl odhad snížen na 320 E.O.

[12] V odůvodnění je dále uvedeno, že žalobci byly prokazatelně doručeny mimo jiné i dvě žádosti o účast v užším řízení od jednoho žadatele (společnost NAVATYP a.s.), ty nebyly totožné (lišily se rozdílnými pověřenými k podání nabídky a rozdílnými seznamy nejvýznamnějších stavebních prací provedených za posledních 5 let), hodnocena pak byla jenom jedna žádost, ač měl být tento uchazeč vyloučen.

[13] Shora uvedená zjištění porušení rozpočtové kázně pak byla při výpočtu částek odvodu oceněna 5% (netransparentní postup podle zákona o zadávání veřejných zakázek) a 15% (nesplnění účelu, na který byly peněžní prostředky ze státního rozpočtu poskytnuty), o což bylo změněno prvostupňové správní rozhodnutí.

[14] V předloženém správním spisu jsou pak obsaženy tyto pro posouzení důvodnosti podané žaloby podstatné části. Podnět ministerstva zemědělství ze dne 11. 6. 2015, čj. 32798/2015-MZE-15131, ve věci odvodu za porušení rozpočtové kázně. K podnětu byla přiložena Příloha k rozhodnutí o poskytnutí dotace „Tlaková kanalizace Sluštice“, kde je v bodu 1 uvedeno, že při čerpání finančních prostředků státního rozpočtu bude investor postupovat podle zákona č. 218/2000 Sb. (rozpočtová pravidla), vyhlášky MF č. 560/2006 Sb. a podle Pravidel MZe České republiky č.j. MZe 1031/2006-16300 pro poskytování a čerpání státní finanční podpory v rámci 229 310 „Výstavba a obnova infrastruktury vodovodů a kanalizací“, finanční podpora je poskytována na financování nákladů stavební a technologické části. Tato příloha je opatřena podpisem a otiskem úředního razítka obce Sluštice. Dále je zde podnět policie ze dne 31. 7. 2015 na provedení daňové kontroly.

[15] Ve spise je dále žádost žalobce o zařazení do „Seznamu akcí Programu MZe 229 310“ s názvem „Tlaková kanalizace Sluštice“ do podprogramu MZe 229 313. V popisu řešení akce je uvedeno, že obec Sluštice nemá vybudované žádné ucelené kanalizační stoky, odpadní vody odtékají „naprosto nekontrolovatelně přes špatně funkční septiky do potoka a „jakousi“ kanalizací, která byla postupně zřizována s výstavbou domů, ale nikdy nebyla povolena a zkoulaudovaná. Takto je odkanalizováno současných 320 obyvatel v obci. Tento stav je naprosto nevyhovující a proto ho obec musí řešit. Bude vybudovaný tlakový kanalizační systém, který bude napojen na gravitační kanalizaci v sousední obci Květnice, kde je vybudovaná nová čistička odpadních vod. Současná neuspokojivá situace brání budoucímu rozvoji obce, je uvažováno s budoucí zástavbou 140 rodinných domů. Je zde uvedeno, že napojeno bude na ČOV Květnice.

[16] Ve spise jsou pak dále 4 rozhodnutí ministerstva zemědělství o poskytnutí dotace (1 rozhodnutí) a její změny (3 rozhodnutí). Je zde uveden název akce a evidenční číslo ISPROFI 229313-3253.

a. Ve spise jsou dále obsažena Pravidla České republiky – Ministerstva zemědělství čj. 1031/2006-16300 pro poskytování a čerpání státní finanční podpory v rámci programu 229 310 „Výstavba a obnova infrastruktury vodovodů a kanalizací“. V článku 1 těchto pravidel je mj. uvedeno, že program slouží k podpoře výstavby vodovodů za účelem zabezpečení zásobování obyvatelstva pitnou vodou je určen podprogram 229 312, podpoře výstavby kanalizací a ČOV za účelem odkanalizování a zjištění potřebné úrovně čištění městských odpadních vod je určen podprogram 229 313. V článku II. odst. 1 písm. e)

těchto pravidel je uvedeno, že do programu mohou být zařazeny akce budované k účelu, pokud se jedná o dostavbu kanalizačních systémů a souvisejících objektů (vyjma ČOV) minimálně pro 200 E.O. ve městech a obcích, za předpokladu, že odpadní vody budou odváděny a následně čištěny na již existující a kapacitně vyhovující ČOV.

[17] Ve spise je dále založeno rozhodnutí Městského úřadu Říčany ze dne 6. 12. 2010, čj. OŽP-0044592/2010-Ne, jímž bylo povoleno užívání stavby „vodovod a tlaková kanalizace Sluštice“ na příslušných pozemcích a specifikace zde uvedené. Rozhodnutí podle doložky nabylo právní moci dne 7. 1. 2011. Dále zde je souhlas provozovatele s kolaudací kanalizace ze dne 29. 7. 2010 společnosti Vodohospodářské služby RT, s.r.o., kdy je v podmínce 4 uvedeno, že zástavba v lokalitě bude zprovozněna až po rozšíření kapacity stávající čistírny odpadních vod realizací 4. etapy ČOV Květnice, do té doby je možné odpadní vody do kanalizační sítě a na čistírnu vypouštět maximálně od 3 rodinných domů. Dále je zde založeno rozhodnutí Městského úřadu Brandýs nad Labem – Stará Boleslav ze dne 31. 3. 2010, čj. 100/63460/2009, které nabylo právní moci dne 26. 4. 2010, jímž byla povolena provedení vodního díla pro účel odkanalizování a zásobování vodou z veřejného vodovodu obce Sluštice, pod bodem 22 je podmínka, že na splaškovou kanalizaci bude vydán kolaudační souhlas až po zajištění dostatečné kapacity na ČOV Květnice.

[18] Ve správním spise je dále obsažen email finančního úřadu o odpověď na dotaz Transparency International – Česká republika, o.p.s., ze dne 1. 7. 2015.

[19] Dále je ve spisu založen dopis z ministerstva zemědělství ze dne 30. 3. 2016, čj. 17957/2016-MZE-15131, jímž jsou zaslány informace o této akci.

[20] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

[21] Podle ust. § 3 písm. e) rozpočtových pravidel, ve znění účinném v rozhodné době: *„...neoprávněným použitím peněžních prostředků státního rozpočtu, jiných peněžních prostředků státu, prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státních finančních aktiv, státního fondu nebo Národního fondu, jejich výdej, jehož provedením byla porušena povinnost stanovená právním předpisem, rozhodnutím, případně dohodou o poskytnutí těchto prostředků, nebo porušení podmínek, za kterých byly příslušné peněžní prostředky poskytnuty; dále se jím rozumí i to, nelze-li prokázat, jak byly tyto peněžní prostředky použity,...*“.

[22] Podle ust. § 14 odst. 3 rozpočtových pravidel: *„O poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci rozhoduje poskytovatel na základě žádosti příjemce. Vyhoví-li poskytovatel žádosti o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci, vydá písemné rozhodnutí, které obsahuje (a) jméno, příjmení, datum narození, rodné číslo a adresu trvalého pobytu, je-li příjemce dotace nebo návratné finanční výpomoci fyzickou osobou a je-li tato fyzická osoba podnikatelem, také identifikační číslo; název, adresu sídla a identifikační číslo, je-li příjemce dotace nebo návratné finanční výpomoci právnickou osobou, (b) název a adresu poskytovatele, (c) poskytovanou částku, (d) účel, na který je poskytovaná částka určena, (e) lhůtu,*

v níž má být stanoveného účelu dosaženo, (f) u návratné finanční výpomoci lhůty pro navrácení poskytnutých peněžních prostředků a částky jednotlivých splátek, (g) případné další podmínky, které musí příjemce v souvislosti s použitím dotace nebo návratné finanční výpomoci splnit, (h) u dotací a návratných finančních výpomocí, jejichž součástí jsou peněžní prostředky podle § 44 odst. 2 písm. b), d) nebo f), částku těchto prostředků (§ 44 odst. 6), (i) den vydání rozhodnutí, (j) seznam fyzických a právnických osob placených z prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, na které se nevztahuje zákon o veřejných zakázkách, (k) ostatní povinnosti, které příjemce v souvislosti s poskytnutím dotace nebo návratné finanční výpomoci plní a jejichž nedodržení není neoprávněným použitím podle § 3 písm. e).“.

[23] Podle ust. § 44 odst. 1 písm. d) rozpočtových pravidel: „*Porušením rozpočtové kázně je ... (b) neoprávněné použití nebo zadržení peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státního fondu, Národního fondu nebo státních finančních aktiv jejich příjemcem, ...*“.

[24] Obecněji k podané žalobě soud uvádí, že dodržení účelu poskytnuté dotace (tedy slovy zákona peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu) je zároveň dodržení povinností, za nichž byla poskytnuta. Tyto pojmy podle názoru soudu nemá příliš velký smysl rozlišovat, a pokud žalobce poukazuje, že rozpočtová pravidla tyto pojmy rozlišují v ust. § 3 písm. e) a ust. § 14 odst. 3 písm. d), pak se jedná pouze o různé jazykové vyjádření jedné a téže povinnosti. Skutková podstata ust. § 44 odst. 1 písm. d) rozpočtových pravidel s těmito pojmy vůbec nepracuje a užívá pojem neoprávněné použití prostředků, proto jejich rozlišování v rozhodnutí nemá smysl. Pojem, s nímž pracuje žalovaný, tedy nedodržení účelu poskytnuté dotace, je běžně užívaný termín, který zahrnuje neoprávněné použití prostředků ve smyslu ust. § 44 odst. 1 písm. d) rozpočtových pravidel.

[25] Dále je nutné obecněji uvést, že poskytnutá dotace byla předmětem určitého programu, jehož podmínky, a tím i účel dotace, je nutné vždy splnit po celou dobu financování i po jeho skončení. Příslušný dotační program, v jehož rámci byla dotace poskytnuta, byl jasně vymezen v žádosti žalobce i v příslušných rozhodnutích o poskytnutí dotace jeho číselným vymezením a v případě žádosti i slovním vyjádřením a dále uvedenými konkrétními podmínkami, za jejichž splnění je možné dotaci poskytnout. Tímto programem bylo financování výstavby a obnovy infrastruktury vodovodů a kanalizací, ale za splnění dalších podmínek, které byly od počátku tohoto programu součástí pravidel pro čerpání prostředků, a jimiž jsou mj. akce budované k účelu, pokud se jedná o dostavbu kanalizačních systémů a souvisejících objektů (vyjma ČOV) minimálně pro 200 E.O. ve městech a obcích (čl. 1 a čl. II. odst. 1 písm. e) příslušných pravidel). Všechno to jsou podmínky, které žalobce, pokud o dotaci požádal, musel splnit a na základě těchto podmínek mu byla dotace poskytnuta. Pokud tyto podmínky nejsou splněny kdykoliv v průběhu příslušného období možnosti kontroly podle rozpočtových pravidel, je naplněna skutková podstata porušení rozpočtové kázně, neboť se jedná o neoprávněné použití poskytnutých prostředků. Toto zjištění tak nemusí učinit pouze poskytovatel dotace po skončení stavební části projektu, ale může jej učinit rovněž správce rozpočtu v následujícím období, kterým je obecně finanční úřad v rámci daňové kontroly. Rovněž toto zjištění se může v čase měnit – po skončení budování projektu ještě nemusí být patrné, že k porušení povinnosti dojde, to se může stát až posléze (např. při poskytnutí dotací na infrastrukturu v území, kde následně nedojde k výstavbě, která byla podmínkou

pro poskytnutí dotace). Vždy se však jedná o podmínky dotace, které jsou známy již při jejím poskytnutí, resp. již v době podání žádosti. Žadostí se příslušný subjekt připojuje k určitému předem danému programu, který má své podmínky, a již při podání této žádosti si tento subjekt musí být vědom, že podmínky tohoto programu jako celku musí plnit po celou určenou dobu, kdy je možné kontrolovat dodržování rozpočtové kázně.

[26] V tomto případě takovými podmínkami podle názoru soudu jednoznačně bylo vymezení akcí, kde se jednalo o stavbu kanalizačních systémů a souvisejících objektů (což uvádí žalobce jako podmínku, kterou splnil a o čemž není sporu), ale zároveň i napojení na stávající čističku odpadních vod (neboť to je přímo stanoveno jako podmínka dotačního programu) a musí být touto stavbou řešeno minimálně 200 ekvivalentních obyvatel. To jsou rovněž podmínky tohoto dotačního programu, které byly od počátku známy, s nimiž byl žalobce seznámen, do takového dotačního programu podal žádost, a které musí dodržet.

[27] Žalobce v žalobě tvrdí, že podmínka č. 1 je nejasná. Soud nic takového nezjistil – tato podmínka zcela jasně odkazuje na příslušná pravidla ministerstva zemědělství pro tento dotační program, a tato pravidla obsahují zcela jasně od samého počátku shora uvedené podmínky pro poskytnutí dotace, a rozhodně se neomezuje pouze na stavební a technologickou část projektu. Sám žalobce pak v podané žádosti jasně vymezil, jak konkrétně bude v území projekt vypadat a výslovně uváděl, že splní podmínku mj. minimálního množství ekvivalentních obyvatel, která se následně snižovala, stále se však jednalo o minimální množství nad 200 obyvatel, což je podmínka pro tento dotační program. Žalobce tak podle názoru soudu i v průběhu řízení byl srozuměn s tím, na jaký projekt je dotace poskytnuta. Jeho argumentace v tom smyslu, že se jednalo pouze o stavební a technologickou část projektu, je tak použita až následně v řízení o porušení rozpočtové kázně, v průběhu poskytnutí a čerpání dotace zjevně nebyla uplatňována, což by zároveň znamenalo zjevné porušení podmínek pro poskytnutí této dotace v rámci tohoto dotačního programu.

[28] Pokud žalobce v žalobě uvádí, že nejprve bylo zjištěno porušení i jiných podmínek v rozhodnutí o poskytnutí dotace, aby následně bylo zjištěno porušení podmínky pouze první, pak soud uvádí, že v takovém postupu nespátřuje žádnou nezákonnost. V průběhu správního řízení je běžné, že zjištění, která má správní orgán při zahájení řízení, se v jeho průběhu zpřesňují a že v rozhodnutí, jímž se řízení končí, mohou některá zjištění odpadnout, neboť není důvod je do rozhodnutí pojmout. V tomto případě je podstatné, že porušení podmínky č. 1 rozhodnutí bylo shledáno jako porušení rozpočtové kázně a na tomto základě bylo rozhodnuto. Podle názoru soudu to ani neznamená, že by příslušná pravidla byla nejasná či nesrozumitelná – jak uvedl již shora, podle jeho názoru podmínky a pravidla dotačního programu byla jasná od počátku a žalobce svou žádost výslovně formuloval tak, aby jim vyhověl.

[29] Žalobce dále namítá, že ministerstvo nevymezilo jednotlivá písmena z dotačního programu (čl. II pravidel má písmena a) až f), v čemž spatřuje nejasnost v zařazení akce a účelu dotace. Soud žádnou takovou nejasnost nezjistil a odkazuje na vypořádání předchozí části tohoto žalobního bodu – žalobce sám ve své žádosti uváděl konkrétní počet ekvivalentních obyvatel, takže si byl vědom, do jakého dotačního

programu se přihlašuje a jaké jsou jeho podmínky. Samotné rozhodnutí o poskytnutí dotace pak činí s jeho žádostí jeden celek a je tak zjevné, že podmínka počtu ekvivalentních obyvatel byla jednou z rozhodných částí, proč byla dotace poskytnuta.

[30] Pokud žalobce namítal, že poskytovatel dotace – ministerstvo zemědělství – při ukončení stavební části akce a následně v listopadu 2014 nespatořovalo žádné porušení podmínek poskytnuté dotace při odpovědi na dotaz společnosti Transparency International, pak soud může pouze obecně uvést, že právo na kontrolu dodržování rozpočtové kázně má nejen poskytovatel dotace, ale i orgány finanční správy podle rozpočtových pravidel. Finanční úřady tak mohou kontrolovat podmínky dodržení rozpočtové kázně, což v tomto případě učinily, a skutečnost, že poskytovatel dotace před touto kontrolou shledal, že žalobce se žádného nesplnění podmínek dotace nedopustil, tak nemá vliv závěr finanční správy ohledně porušení rozpočtové kázně. V tomto směru orgány finanční správy mají zákonem danou pravomoc ke kontrole dodržování rozpočtové kázně mj. i v těchto případech, a mohou dospět k odlišným závěrům při této kontrole. Pokud žalobce poukazoval na změnu postoje ministerstva zemědělství jako poskytovatele dotace, pak to je skutečnost, která se netýká tohoto správního řízení a napadeného správního rozhodnutí, proto se k ní soud nemá právo vyjádřit.

[31] Odkazy žalobce na rozsudky Nejvyššího správního soudu a zdejšího soudu, které řešily nejasnost podmínek při poskytnutí dotace (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2014, sp. zn. 5 Afs 90/2012, Městského soudu ze dne 12. 2. 2008, čj. 11 Ca 371/2006-55) tak nejsou přílehlivé, protože v předmětném případě podle názoru soudu žádné nejasnosti ohledně podmínek dotace již při jejím poskytnutí nebyly.

[32] V další části tohoto žalobního bodu žalobce znovu opakuje svou argumentaci v tom směru, že účelem dotace bylo financování nákladů stavební a technologické části kanalizace a tento účel byl splněn pravomocným kolaudačním rozhodnutím. To podle názoru soudu ale opětovně nezohledňuje podmínky pro poskytnutí dotace, které byly uvedeny shora, a které je možné vymezit jako účel dotace. Těmito podmínkami nebyla pouze stavební část kanalizace, ale její funkčnost v tom smyslu, že se bude týkat minimálně 200 ekvivalentních obyvatel a že využije již jinou čističku odpadních vod. Tato podmínka zjevně splněna nebyla. Žalobcem namítané kolaudační rozhodnutí zjevně vychází z toho, že na kanalizaci jsou napojeny 3 rodinné domy, což je hluboko pod minimálním počtem obyvatel určeným podmínkami dotace a rovněž údajem, který uváděl žalobce v žádosti o dotaci a který posléze změnil. Účel dotace je tak širší a zahrnuje právě napojení na čističku odpadních vod a řešení kanalizace pro minimálně 200 obyvatel, nikoliv pouze vybudování stavby, která tuto podmínku při svém dalším provozu nesplňuje. Takto poskytnutá dotace pak ztrácí svůj smysl, neboť příslušný dotační program nebyl určen pouze pro vybudování staveb (jak uvádí žalobce), ale pro řešení odkanalizování určitého minimálního počtu obyvatel napojením na stávající čističku odpadních vod. Samotné vybudování této stavby, aniž by tomuto účelu dále sloužila, je tak v rozporu s příslušným dotačním programem.

[33] Pokud žalobce uvádí, že podmínka č. 3 rozhodnutí pro poskytnutí dotace uvádí, že dotační akce se považuje za dokončenou právní mocí kolaudačního rozhodnutí, pak to na shora uvedeném závěru nic nemění – dotační program vždycky musí určit časový

okamžik, kdy je jeho realizace ve smyslu provádění ukončena, a v tomto případě tento časový okamžik vázal logicky na nabytí právní moci kolaudačního rozhodnutí. To však neznamená, že by další podmínky poskytnuté dotace nemusely být dodrženy a že by následně jejich dodržení nemohlo být finanční správou kontrolováno. Je pochopitelné a v praxi běžné, že při nabytí právní moci kolaudačního rozhodnutí nemusí být stavba ještě plně využívána ke svému zamýšlenému účelu, to se může stát až následně (např. nastěhováním uživatelů bytů, napojením různých odběrných míst na budovanou infrastrukturu). Tento časový okamžik tak určuje ukončení realizace akce, nestanoví však ukončení možnosti následné kontroly, k jakému účelu taková stavba byla vybudována a zda tomuto účelu ve svém provozu slouží.

[34] Soud tak nedospěl k závěru, že by žalovaný vyložil povinnosti žalobce v rámci poskytnuté dotace formálně či nedostatečně bez vztahu k dalším okolnostem, neboť tyto okolnosti, které žalobce uvádí i v žalobě, nejsou pro posouzení věci podstatné a vytrhují pouze určité dílčí povinnosti žalobce, které splnil, a o čemž mj. není mezi účastníky sporu.

[35] Pokud žalobce dále uvádí, že v žádosti o dotaci není nikde uvedeno, že kanalizační systém bude napojen na gravitační kanalizaci v sousední obci Květnice, čímž napadá závěr žalovaného ohledně dodržení povinností při využití dotace, pak soud uvádí, že podle jeho názoru se jedná pouze o marginální okolnost, která sama o sobě nemá žádný vliv na posouzení celku. V žádosti o dotaci sice žalobce neuváděl, že bude provedeno napojení na kanalizaci v obci Květnice, ale podával žádost o dotaci v rámci programu, kde bylo podmínkou, že kanalizace bude napojena již na stávající čističku odpadních vod, to je podmínka dotace, a stavební dokumentace, kterou k žádosti přikládal, a která je rovněž součástí jeho žádosti a jako taková byla posuzována, a z jejíhož obsahu rovněž vycházelo rozhodnutí o poskytnutí dotace, toto napojení předpokládá na čističku odpadních vod. Technické podrobnosti, jak by taková situace mohla být řešena, se samotným účelem dotace nijak nespojují.

[36] Pokud žalobce uvádí, že se žalovaný nevypořádal se zněním ust. § 8 odst. 3 zákona o vodovodech a kanalizacích, pak soud, stejně jako žalovaný, má za to, že s věcí přímo nespojují – v tomto případě nebylo podstatným zjištěním, co a jak bylo zkolaudováno a jaké podmínky pro kolaudaci v té době byly vyžadovány, o tom není mezi účastníky sporu. Podstatou věci je zjištění, že i stavba, která byla řádně zkolaudována, neslouží účelu, na nějž byla dotace poskytnuta.

[37] V dalším žalobním bodě žalobce napadá závěr o tom, že porušil pravidla Kvalifikační dokumentace ohledně žádosti společnosti NAVATYP a.s. Žalovaný vyšel ze závěru, že tato společnost podala dvě žádosti, proto měla být vyřazena, přičemž tyto žádosti nebyly obsahově shodné (lišily se rozdílnými pověřeními k podání nabídky a rozdílnými seznamy nejvýznamnějších stavebních prací provedených za posledních 5 let), přičemž posuzována byla jen jedna z nich. Žalobce ani v žalobě neuvádí jediný konkrétní údaj, proč je tento závěr nesprávný, když nijak konkrétně nerozporuje zjištění žalovaného, že žádosti nebyly shodné. Uvádí pouze, že rozdíly v žádostech neposoudil žalovaný, ten je ale zjevně posoudil, což uvedl. Vzhledem k tomu, že ani v žalobě konkrétně neuvádí, v čem by tento závěr měl být konkrétně nezákonný, soud se k němu nemůže konkrétněji

vyjádřit. Pokud pak žalobce uvádí, že příslušná podmínka nebyla posouzena jako opis zákonného ustanovení a že je rozdíl mezi žádostí a nabídkou, pak podle názoru soudu není příliš jasné, proč tedy žalobce jedno z takového podání věcně posuzoval, když následně uvádí, že se o nabídku či žádost ani nejedná. Posouzení této otázky je tak po tomto zjištění podle názoru soudu pro věc nepodstatné.

[38] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

[39] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

[40] Pro úplnost pak soud uvádí, že nabytím právní moci tohoto rozsudku ze zákona zanikají právní účinky usnesení o přiznání odkladného účinku (ust. § 73 odst. 3 s.ř.s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 16. července 2020

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.

předseda senátu